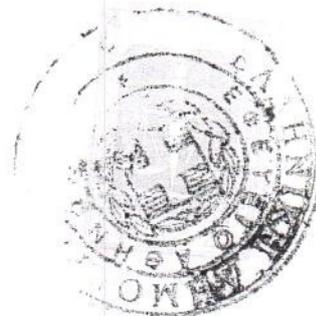

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Α.Τ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1909/2017

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ: 18ο

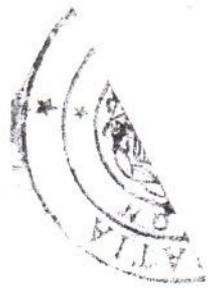
Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ισιδώρα Πόγκα, Πρόεδρο Εφετών, Ελπίδα Σιμιτοπούλου, Ευσταθία Μελά - Εισηγήτρια, Εφέτες, και από τη Γραμματέα Φωτεινή Μπριντζίκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Οκτωβρίου 2016 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α) ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ:

του

κατοίκου ο οποίος εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Βασίλειο Σωτηρόπουλο.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1) Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

και

τον διακριτικό τίτλο που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, 2)

του και 3) του

κατοίκων Αμαρουσίου Αττικής, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους, Θεόδωρο Ασπρογέρακα - Γρίβα.

B) ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

και τον διακριτικό

τίτλο που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της, Θεόδωρο Ασπρογέρακα - Γρίβα.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ:

του

κατοίκου ο οποίος εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ., από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Βασίλειο Σωτηρόπουλο.

Γ) ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ:

Αστικής Εταιρίας μη κερδοσκοπικής με νομική

 2ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1909/2017 αποφάσεως του
Εφετείου Αθηνών

προσωπικότητα με την επωνυμία

μη κερδοσκοπικής

αστικής εταιρίας με νομική προσωπικότητα, που εδρεύει στο
Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της,
Δημήτριο Κουρέντα.

ΥΠΕΡ

Της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και
εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΘΟΥ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

του κατοίκου ο οποίος
εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του
Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Βασίλειο
Σωτηρόπουλο.

Δ) ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ:

Αστικού Συνεταιρισμού μη κερδοσκοπικού με την επωνυμία

ΕΡΓΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Στυλιανό Κοκολινάκη.

ΤΟΥ ΚΑΘΟΥ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

κατοίκου ο

ο οποίος εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Βασίλειο Σωτηρόπουλο.

ΥΠΕΡ

Της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

και τον διακριτικό τίτλο

που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

εκπροσωπείται νόμιμα.

Ε) ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ:

Αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία

που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, λειτουργεί δε ως Οργανισμός Διαχείρισης Συγγενικών Δικαιωμάτων, ο οποίος εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο

3ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1909/2017 αποφάσεως του
Εφετείου Αθηνών

δικηγόρο του, Κωνσταντίνο Βόσσο.

ΥΠΕΡ

Της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στο

Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, λειτουργεί δε,
ως Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων
Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

ΤΟΥ ΚΑΘΟΥ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

κατοίκου ο

οποίος εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2
του Κ.Πολ.Δικ. από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του,
Βασίλειο Σωτηρόπουλο.

Ο ενάγων με την από 29 Μαρτίου
2011 αγωγή του προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών,
που έχει κατατεθεί με αριθμό 4204/2011, ζήτησε να γίνουν
δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμόν
398/2011 απόφασή του, με την οποία παρέπεμψε την
υπόθεση ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών,
ως καθ' ύλην αρμοδίου.

Στη συνέχεια το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών εξέδωσε την 5249/2014 οριστική του απόφαση, με την οποία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εκκαλούντες, με τις από 27 Φεβρουαρίου 2015 και 5 Οκτωβρίου 2015 εφέσεις τους προς το Δικαστήριο τούτο, που έχουν κατατεθεί με αριθμούς 1371/2015 και 5770/2015 αντίστοιχα.

Οι προσθέτως παρεμβαίνοντες, με τις από 5 Οκτωβρίου 2015, 10 Νοεμβρίου 2015 και 10 Νοεμβρίου 2015 τρεις (3) πρόσθετες παρεμβάσεις τους, προς το Εφετείο Αθηνών, που έχουν κατατεθεί με αριθμούς Β.Α.Β. 555/2015, Β.Α.Β. 560/2015 και Β.Α.Β. 561/2015 αντίστοιχα.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι, Βασίλειος Σωτηρόπουλος, Θεόδωρος Ασπρογέρακας – Γρίβας, Στυλιανός Κοκολινάκης και Κωνσταντίνος Βόσσος κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος, Δημήτριος Κουρέντας αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Φέρονται νόμιμα προς συζήτηση οι υπό κρίση: α) από 27.2.2015 (αριθμ. καταθ. 1371/3.3.2015) έφεση του ενάγοντος και β) από 5.10.2015 (αριθμ. καταθ. 5770/6.10.2015) έφεση της εναγομένης εταιρίας κατά της υπ' αριθμ. 5249/2014 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία, οι οποίες έχουν ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμες, εφόσον από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης (άρθ. 495 παρ. 1, 2, 498, 511, 513 παρ. 1, 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ). Για το παραδεκτό των εφέσεων κατατέθηκαν από τους εκκαλούντες, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ.4 ΚΠολΔ, παράβολα των 200 ευρώ για κάθε έφεση (βλ. τα υπ' αριθμ. 070221, 070220, 2912766, 2912767, 2912765 και 2912764 παράβολα για την πρώτη έφεση και τα υπ' αριθμ. 174931, 174930, 2984052, 2984054, 2984055 και 2984053 παράβολα για τη δεύτερη έφεση). Πρέπει, επομένως, αφού συνεκδικαστούν λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας και προς οικονομία χρόνου και δαπάνης από τη διεξαγωγή μιας δίκης (άρθρα 31, 246 ΚΠολΔ), να γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων τους.

Στην από 29.3.2011 (αρ. καταθ. 54362/4204/2011) αγωγή του ο ήδη εκκαλών – εφεσίβλητος, εξέθετε ότι είναι διαχειριστής της ιστοσελίδας livemonies.gr, που αποτελεί ένα ψηφιακό ευρετήριο ταξινομημένων πληροφοριών για οπτικοακουστικά έργα. Ότι σε ορισμένα λήμματα του ευρετηρίου περιλαμβάνεται και ο σύνδεσμος υπερκειμένου (hypertext link), που αν ακολουθήσει ο επισκέπτης της ιστοσελίδας, οδηγείται αυτοματοποιημένα στον εκάστοτε διαδικτυακό τόπο, όπου έχει νόμιμα αναρτηθεί το αντίστοιχο έργο, για την παρακολούθηση αυτού. Ότι στη δική του ιστοσελίδα και τον εξυπηρετητή (server) δεν έχουν αναρτηθεί έργα ούτε είναι δυνατή η παρακολούθηση από τον χρήστη από το ψηφιακό ευρετήριο κάποιου έργου σε “ζωντανή” αναμετάδοση (livestreaming). Ότι η πρώτη εναγομένη εταιρία στις 11.1.2010 υπέβαλε κατά των διαχειριστών της άνω ιστοσελίδας έγκληση αναφέροντας εν γνώσει των εκπροσώπων της τα αναλυτικά αναφερόμενα στην αγωγή ψευδή περιστατικά και χαρακτηρισμούς σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας της άνω ιστοσελίδας, ιδίως δε ότι από αυτή καθίσταται προσιτό και παρουσιάζεται παράνομα στο κοινό με τη μέθοδο ροής (streaming) μεγάλος αριθμός προστατευόμενων έργων πνευματικής ιδιοκτησίας και

κυρίως μουσικών έργων που αναφέρονται στην έγκληση, με σκοπό να προκαλέσει την ποινική δίωξη των διαχειριστών της ιστοσελίδας, δηλαδή του ενάγοντος, το όνομα του οποίου δεν ήταν γνωστό ακόμα στους εκπροσώπους της. Ότι η πρώτη εναγομένη εταιρία, απέστειλε επανειλημμένως, μέσω του δευτέρου εναγομένου, κυρίως με ηλεκτρονική επικοινωνία, σχέδια συμβάσεων προς τον ενάγοντα για χορήγηση άδειας χρήσης μουσικών έργων έναντι καταβολής αμοιβής, αν και γνώριζε ότι δεν συντρέχει περίπτωση παραβίασης εκ μέρους του πνευματικών δικαιωμάτων από τα προστατευόμενα από την εναγομένη εταιρία έργα, ενάρησε δε με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος. Ότι, επίσης, με την περιγραφόμενη στην αγωγή συμπεριφορά των εκπροσώπων της παραβίασε τον νόμο 2472/1997 περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ότι στις 19.2.2010, στα πλαίσια προκαταρκτικής εξέτασης με βάση την άνω έγκληση της εναγομένης εταιρίας, οι δεύτερος και τρίτος των εναγομένων, υπάλληλοι της πρώτης, κατέθεσαν εν γνώσει τους ψευδώς τα αναφερόμενα στην αγωγή περιστατικά εις βάρος του ενάγοντος και της πιο πάνω ιστοσελίδας, που διαχειριζόταν, προσβάλλοντας την προσωπικότητά του. Ζήτησε, κατόπιν αυτών, όπως εκτιμώνται προσηκόντως τα αιτήματα της αγωγής, α) να αναγνωρισθεί ότι δεν υποχρεούται να λάβει άδεια από την πρώτη εναγομένη εταιρία για χρήση προστατευόμενων έργων πνευματικής ιδιοκτησίας καθώς δεν παραβιάζεται το άρθρο 3 του ν.2121/1993, αφού η ιστοσελίδα του δεν διαθέτει αποθηκευμένα έργα, αλλά παραπέμπει σε άλλες επίσημες ιστοσελίδες τηλεοπτικών σταθμών, όπου είναι αναρτημένα τα εν λόγω έργα, β) να αναγνωρισθεί ότι δεν οφείλει να καταβάλει αμοιβή στην εναγομένη ή αποζημίωση για την τοποθέτηση των υπερσυνδέσμων, γ) να υποχρεωθούν οι πρώτη και δεύτερος των εναγομένων να του καταβάλουν, εις ολόκληρον ο καθένας, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ποσό 10.000 ευρώ για την απόπειρα απάτης εις βάρος του και 6000 ευρώ για την προσβολή της προσωπικότητάς του από την απόπειρα συλλογής προσωπικών δεδομένων του, δ) να υποχρεωθούν οι πρώτη και τρίτος των εναγομένων να του καταβάλουν, ευθυνόμενοι εις ολόκληρον, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για τις ψευδορκίες, ποσό 5000 ευρώ. Αρχικά η αγωγή εισήχθη προς εκδίκαση στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, το οποίο με την υπ' αριθμ. 398/2012 απόφασή του κήρυξε εαυτό αναρμόδιο καθ' ύλην και παρέπεμψε την υπόθεση στο αρμόδιο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Το πρωτοβάθμιο αυτό Δικαστήριο, με την προσβαλλόμενη απόφαση, δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και ειδικότερα δέχθηκε τα υπό στοιχ. α' και β' ως άνω αιτήματα της αγωγής. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται ήδη ο ενάγων και η πρώτη εναγομένη με τις αντίθετες εφέσεις τους για εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν την εξαφάνιση των εφέσεων.

νισή της, προκειμένου, κατά τον ενάγοντα, να γίνει δεκτή η αγωγή του και ως προς το μέρος που απορρίφθηκε πρωτοδίκως κατά τα εκκαλούμενα κεφάλαια, κατά δε την πρώτη εναγομένη, να απορριφθεί η αγωγή κατά το μέρος που έγινε δεκτή. Η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη, καθ' όσον περιέχει σαφή έκθεση των περιστατικών που ήταν αναγκαία για τη νομική θεμελίωσή της και ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς και του αιτήματος (άρθ. 216 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, κρίνοντας ορισμένη την αγωγή, δεν έσφαλε, παρά τα αντίθετα αβάσιμα υποστηριζόμενα από την εναγομένη – εκκαλούσα εταιρία.

Περαιτέρω, α) ο αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία

ως Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Συγγενικών Δικαιωμάτων, β) η μη κερδοσκοπική αστική εταιρία με νομική προσωπικότητα με την επωνυμία

και γ) ο αστικός μη κερδοσκοπικός

συνεταιρισμός με την επωνυμία

άσκησαν ενώπιον του παρόντος

Δικαστηρίου τις από 11.11.2015 πρόσθετες παρεμβάσεις υπέρ της εκκαλούσας – εναγομένης εταιρίας επικαλούμενοι έννομο συμφέρον από την έκβαση της συγκεκριμένης υπόθεσης, ζητώντας την αποδοχή της ασκηθείσας από την υπέρ ης η παρέμβαση έφεσης, την εξαφάνιση της εκκαλούμενης απόφασης και την απόρριψη της αγωγής κατά το μέρος που έγινε δεκτή. Οι τρεις πρόσθετες παρεμβάσεις είναι παραδεκτές και νόμιμες (άρθ. 31παρ.1, 80, 81 ΚΠολΔ) και πρέπει, αφού συνεκδικαστούν με τις ως άνω εφέσεις (άρθρα 31, 246 ΚΠολΔ), να ερευνηθούν περαιτέρω.

Όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 3 του ν.2121/1993, το περιουσιακό δικαίωμα των πνευματικών δημιουργών δίνει σε αυτούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν, μεταξύ άλλων, την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή εν όλω ή εν μέρει, τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους, τη μετάδοση ή αναμετάδοση στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους με οποιονδήποτε τρόπο καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει αυτό

προσιτο σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον ανεξάρτητα αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους. Η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη με την Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22.5.2001 "για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας". Ειδικότερα, στο άρθρο 3 παρ. 1 της Οδηγίας ορίζεται ότι τα κράτη μέλη παρέχουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Στην περίπτωση ιστότοπου στο διαδίκτυο, στον οποίο παρέχεται η δυνατότητα να ενεργοποιηθούν με επιλογή του χρήστη υπερσύνδεσμοι προς άλλους ιστότοπους για πρόσβαση σε προστατευόμενα έργα ελεύθερα διαθέσιμα στους ιστότοπους αυτούς, δεν αποτελεί η χρήση αυτή μέσω των συνδέσμων παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια της άνω διάταξης, ώστε να απαιτείται προηγούμενη άδεια των κατόχων του δικαιώματος του δημιουργού, εκτός αν πρόκειται για "νέο" κοινό, δηλαδή για κοινό που δεν ελήφθη υπόψη από τους κατόχους του δικαιώματος του δημιουργού, όταν επέτρεψαν την αρχική παρουσίαση στο κοινό. Το ίδιο ισχύει και για συνδέσμους που χρησιμοποιούν την τεχνική διαδικασία της πλαισίωσης "framing" (πρβλ. σχετική απόφαση του Δικαστηρίου Ε.Ε. της 13.2.2014 με αρ. υπόθεσης C-466/12, EU:C:2014:76, Nils Svensson κλπ. κατά Retriever Sverige AB στα πλαίσια προδικαστικού ερωτήματος του Εφετείου της Στοκχόλμης καθώς και Διάταξη του Δικαστηρίου Ε.Ε. της 21.10.2014, Best Water International C-348/13, EU:C:2014:2315). Επίσης, στην περίπτωση που ο διαχειριστής ιστότοπου στο διαδίκτυο τοποθετεί υπερσύνδεσμο που παραπέμπει τον χρήστη σε άλλον ιστότοπο, προσβάσιμο από το σύνολο των χρηστών, όπου το πνευματικό έργο διατίθεται στο κοινό χωρίς άδεια του δημιουργού, προκειμένου να κριθεί εάν πρόκειται ή όχι για παρουσίαση στο κοινό με την έννοια της άνω διάταξης του άρθρου 3 παρ. 1, θα πρέπει να γίνει διάκριση, κατά περίπτωση, εάν ο διαχειριστής του υπερσυνδέσμου αυτού ενήργησε χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό, χωρίς να γνωρίζει ούτε να μπορεί ευλόγως να γνωρίζει τον παράνομο χαρακτήρα της δημοσίευσης του πνευματικού έργου στον ιστότοπο στον οποίο παραπέμπει τον χρήστη ή εάν, αντιθέτως, ενήργησε με κερδοσκοπικό σκοπό, οπότε η γνώση του παράνομου χαρακτήρα πρέπει να τεκμαίρεται (πρβλ. απόφαση Δικαστηρίου Ε.Ε. της 8.9.2016 με αρ. υπόθεσης C-160/15 GS Media BV κατά Sanoma Media Netherlands BV κλπ., επί προδικαστικού ερωτήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου των Κάτω Χωρών).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάσθηκαν στο

ακροατήριο του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στην δικάσιμο της 16.11.2011, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την υπ' αριθμ. 398/2012 εκδοθείσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης, από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρος των εναγομένων που εξετάστηκε στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου ενώπιον Εισηγητή Δικαστή, κατ' άρθρο 270 παρ. 5 ΚΠολΔ, η οποία (κατάθεση) περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, εκτιμωμένων καθεμιάς χωριστά και σε συνδυασμό προς την άλλη, κατά το λόγο γνώσεως και το βαθμό αξιοπιστίας καθενός, από τις υπ' αριθμ. 6724/2011 και 4193/2011 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών και την υπ' αριθμ. 1094/2011 ένορκη βεβαίωση ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αμαρουσίου, που λαμβάνονται υπόψη οι τρεις πρώτες κατά σειρά επίκλησης ένορκες βεβαιώσεις και οι οποίες ελήφθησαν με επιμέλεια του ενάγοντος μετά από νομότυπη κλήτευση των αντιδίκων του (βλ. τις υπ' αριθμ. 157B/9.11.2011, 155B/9.11.2011, 156B/9.11.2011, 11960/3.5.2011, 11961/3.5.2011 και 11962/3.5.2011 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών), μη λαμβανομένων υπόψη των λοιπών ενόρκων βεβαιώσεων που επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, εφόσον, κατ' εφαρμογή του άρθρου 270 ΚΠολΔ, υπερβαίνουν τον αριθμό των τριών πρώτων κατά σειρά επίκλησης ενόρκων βεβαιώσεων (πρβλ. ΟΛΑΠ 8/2016, ΑΠ. 1365/2012, Α.Π. 1461/2013, Α.Π. 1103/2011, ΕφΑθ 224/2016, ΕφΔωδ 163/2013 ΝΟΜΟΣ), καθώς επίσης από τα προσκομιζόμενα έγγραφα, των οποίων γίνεται νόμιμη επίκληση είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων, ο οποίος είναι ηλεκτρολόγος μηχανικός και μηχανικός ηλεκτρονικών υπολογιστών, ήταν διαχειριστής του διαδικτυακού ιστότοπου livemonies.gr, ο οποίος ήδη δεν λειτουργεί. Η πρώτη εναγομένη εταιρία είναι Οργανισμός Συλλογικής διαχείρισης κατά την έννοια του νόμου 2121/1993 με σκοπό τη διαχείριση και προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των μουσικών έργων των δικαιούχων που εκπροσωπεί. Οι δεύτερος και τρίτος των εναγομένων είναι υπάλληλοι της πρώτης. Ο συγκεκριμένος διαδικτυακός ιστότοπος του ενάγοντος αποτελεί ένα ψηφιακό ευρετήριο που περιέχει ταξινομημένες πληροφορίες για τηλεοπτικά και κινηματογραφικά έργα. Σε ορισμένα λήμματα του ερευτηρίου περιλαμβάνεται ένας σύνδεσμος υπερκειμένου (hyperlink), ο οποίος περιέχει την εντολή να μεταφέρει τον χρήστη που θα τον επιλέξει αυτοματοποιημένα σε άλλον διαδικτυακό τόπο, από τον οποίο υπάρχει δυνατότητα άμεσης θέασης του αντίστοιχου οπτικοακουστικού έργου με ελεύθερη πρόσβαση.

Γο
αι
Ηβ

Πρόκειται κυρίως για εκπομπές ή επεισόδια τηλεοπτικών σειρών, που μεταδίδονται από τους επίσημους τηλεοπτικούς σταθμούς, στους οποίους παραπέμπεται ο χρήστης, εφόσον επιλέξει να παρακολουθήσει κάποιο επεισόδιο από αυτά, αλλά και ταινίες μικρού ή μεγάλου μήκους. Από την ιστοσελίδα του ενάγοντος (livemonies.gr) δεν είναι δυνατό στον χρήστη να παρακολουθήσει τα έργα που περιλαμβάνονται στο ευρετήριο και θα επιλέξει, καθώς αυτά δεν έχουν αναρτηθεί στον διακομιστή (server) του διαδικτυακού αυτού ιστότοπου ούτε γίνεται αναμετάδοση αυτών (streaming). Όπως αναγράφεται και στους όρους χρήσης της ιστοσελίδας, "το livemonies.gr είναι ένα ευρετήριο στοχευμένο σε ειδικό περιεχόμενο. Αναζητεί, συλλέγει, ταξινομεί και δημοσιεύει διαδικτυακές διευθύνσεις που παραπέμπουν σε οπτικοακουστικά έργα που φιλοξενούνται ελεύθερα στο διαδίκτυο. Τα έργα αυτά προσφέρονται από υπηρεσίες τρίτων και δεν φιλοξενούνται ούτε και προβάλλονται από το ίδιο το livemonies.gr. Τη στιγμή που επιλέγετε οποιουσδήποτε από τους διαθέσιμους συνδέσμους (links) μεταφέρεστε ή συνδέεστε αυτόματα με τις υπηρεσίες τρίτων..". Η πρώτη εναγομένη εταιρία και ήδη εφεσίβλητη – εκκαλούσα απέστειλε τον Ιούνιο του έτους 2008 στην ιστοσελίδα livemonies.gr μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, χωρίς να γνωρίζει τον διαχειριστή της ιστοσελίδας, στο οποίο ανέφερε ότι ο ιστότοπος αυτός πραγματοποιούσε χρήση μουσικού ρεπερτορίου, για την οποία απαιτείται έγγραφη άδεια των δημιουργών που εκπροσωπεί. Ζητούσε δε από τους διαχειριστές της ιστοσελίδας να επικοινωνήσουν μαζί της για να ρυθμιστεί το ζήτημα. Αφού έλαβε αρνητική απάντηση ως προς την υποχρέωση λήψης έγγραφης άδειας, χωρίς να κατονομάζεται σε αυτή το πρόσωπο που διαχειρίζεται την ιστοσελίδα, αλλά με την υπογραφή www.livemonies.gr, η εναγομένη στις 3.7.2008 απέστειλε νέο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με το οποίο ζητούσε την υπογραφή σχετικής σύμβασης, χωρίς να λάβει απάντηση. Στις 25.9.2009 απέστειλε νέο μήνυμα στην ιστοσελίδα, έλαβε και πάλι αρνητική απάντηση με την ίδια υπογραφή, ενώ με νέο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου απέστειλε ως συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο και σχέδια συμβάσεων, που αφορούσαν την παροχή υπηρεσιών απευθείας μετάδοσης και εκτέλεσης μουσικών έργων (streaming) που έχουν εγγραφεί στους διακομιστές (servers). Επίσης, στις 28.9.2009 η εναγομένη εταιρία απέστειλε δια του δεύτερου εναγομένου, από τη διεύθυνση τμήματος νέων μέσων, μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην εταιρία Web-Star, θεωρώντας ότι φιλοξενεί την ένδικη ιστοσελίδα, έχοντας καταχωρήσει το σχετικό domain name, και ζήτησε να της γνωστοποιήσει τα στοιχεία του διαχειριστή της ιστοσελίδας αυτής, προκειμένου να τον ενημερώσουν για τις νόμιμες υποχρεώσεις του. Ζήτησε, επίσης, σε περίπτωση άρνησης του διαχειριστή να ενεργήσει για να λάβει έγγραφη άδεια χρήσης από την ίδια, η εταιρία Web-Star να αποσύρει μετά από αίτημα τη το μουσικό περιεχόμενο της ιστο-

σελίδας ή να καταστήσει αδύνατη την πρόσβαση στους μουσικούς συνδέσμους αυτής. Η εταιρία Web-Star απάντησε εγγράφως στις 14.12.2010 ότι ουδέποτε φιλοξένησε την ένδικη ιστοσελίδα σε διακομιστές της. Η υποβολή της άνω αίτησης εκ μέρους της πρώτης εναγομένης εταιρίας, δεν συνιστά παραβίαση των διατάξεων του ν.2472/1997 ούτε αθέμιτη προσβολή ^{ως} προσωπικότητας του ενάγοντος, όπως αβάσιμα υποστήριξε ο τελευταίος πρωτοδίκως και εκ νέου με τον τρίτο λόγο της έφεσής του. Εξάλλου, η ίδια η εταιρία Web-Star ανέφερε στην απαντητική επιστολή της ότι δεν φιλοξένησε ποτέ την ένδικη ιστοσελίδα, συνεπώς δεν εξέθεσε η εναγομένη τον ενάγοντα, τα στοιχεία ταυτότητας του οποίου δεν γνώριζε, όπως προεκτέθηκε, σε τρίτο συνεργάτη του, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται. Άλλωστε, ενόψει και του ότι ο νόμος 2121/1993 παρέχει εξουσίες στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων να ερευνούν και να προβαίνουν στις ανάλογες ενέργειες για την διαπίστωση των πράξεων που προσβάλλουν τα δικαιώματα των δημιουργών και τη λήψη ανάλογων μέτρων με τη βοήθεια δημόσιας αρχής (άρθ. 54 επ. ν.2121/1993), η εναγομένη εταιρία και ο δεύτερος εναγόμενος εκτίμησαν ότι δικαιούνται να αναζητήσουν την ταυτότητα του διαχειριστή της ιστοσελίδας που κατά την κρίση τους παραβιάζει τα δικαιώματα των πνευματικών δημιουργών που η πρώτη εκπροσωπεί. Κατά συνέπεια, ο ενάγων δεν υπέστη προσβολή στην προσωπικότητά του ή ηθική βλάβη από τη συγκεκριμένη ενέργεια της εναγομένης εταιρίας δια του δευτέρου εναγομένου. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που απέρριψε το αγωγικό αίτημα καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης για τον λόγο αυτόν ως αβάσιμο, δεν έσφαλε στην κρίση του και ο συναφής τρίτος λόγος έφεσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Όπως αποδείχθηκε, ο ενάγων, ως διαχειριστής της ιστοσελίδας livemonies.gr, δεν είχε αποθηκεύσει σε server και δεν παρείχε την δυνατότητα στους χρήστες που επισκέπτονταν την ιστοσελίδα του να παρακολουθήσουν οπτικοακουστικά έργα, μεταξύ των οποίων περιέχονταν και μουσικά έργα, οι δημιουργοί των οποίων εκπροσωπούνται ως προς την προστασία των δικαιωμάτων τους από την πρώτη εναγομένη. Ο χρήστης μεταφερόταν μετά την επιλογή του έργου που επιθυμούσε από το ευρετήριο που παρείχε η ιστοσελίδα του ενάγοντος, μέσω συνδέσμου, στον ιστότοπο, όπου υπήρχε ελεύθερη πρόσβαση στο έργο. Δεν επρόκειτο, επίσης, για νέο κοινό στους ιστότοπους εκείνους, αλλά για ελεύθερη πρόσβαση εκ μέρους των χρηστών χωρίς τεχνικούς ή άλλους περιορισμούς. Όπως επίσης αποδείχθηκε, ο ενάγων δεν γνώριζε ούτε μπορούσε να γνωρίζει εάν οι ιστότοποι, στους οποίους μεταφερόταν ο χρήστης, μεταξύ των οποίων και

οι επίσημοι τηλεοπτικοί σταθμοί, είχαν λάβει νόμιμη άδεια των κατά περίπτωση πνευματικών δημιουργών και των εταιριών που τους εκπροσωπούν για την μετάδοση των έργων αυτών. Και σε εκείνες, όμως, τις ελάχιστες περιπτώσεις, όπου οι ιστότοποι, στους οποίους μεταφερόταν μέσω συνδέσμων ο χρήστης, δεν είχαν νόμιμη άδεια μετάδοσης των έργων, ο ενάγων δεν ενήργησε με σκοπό κερδοσκοπίας, αφού δεν αποδείχθηκε καμμία συμμετοχή του σε αυτούς ή απολαβή κερδών από την χωρίς άδεια μετάδοση των έργων. Κατόπιν των ανωτέρω, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν και στην αρχή της παρούσας, ο ενάγων μέσω της ιστοσελίδας του δεν κατέστησε προσιτά στο κοινό με την έννοια της παρουσίασης έργα – πνευματικά δημιουργήματα σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 ν.2121/1993 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ώστε να συντρέχει παραβίαση της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως ισχυρίστηκαν οι εναγόμενοι και κυρίως η πρώτη εναγομένη εταιρία. Δεν υποχρεούτο, επομένως, να ζητήσει και να λάβει από την τελευταία έγγραφη άδεια και να καταβάλει ανάλογη αμοιβή για παρουσίαση στο κοινό των μουσικών έργων, που περιέχονταν σε αυτά. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, δεχόμενο το αγωγικό αίτημα και αναγνωρίζοντας ότι ενάγων δεν υποχρεούται να λάβει την άδεια της πρώτης εναγομένης ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων ή να υπογράψει σύμβαση προκειμένου να τοποθετεί στον διαδικτυακό ιστότοπο livemonies.gr συνδέσμοι υπερκειμένου, οι οποίοι οδηγούν τον χρήστη, αν τους επιλέξει, αυτοματοποιημένα σε άλλη ιστοσελίδα, όπου είναι αποθηκευμένο το έργο και μπορεί να το παρακολουθήσει, καθώς επίσης αναγνωρίζοντας ότι ο ενάγων δεν υποχρεούται να καταβάλει στην πρώτη εναγομένη αμοιβή ή αποζημίωση για την τοποθέτηση των ως άνω υπερσυνδέσμων, με διαφορετική εν μέρει αιτιολογία, που αντικαθίσταται με αυτή της παρούσας (άρθ. 534 ΚΠολΔ), δεν έσφαλε στην εφαρμογή του νόμου και στην εκτίμηση των αποδείξεων. Τα αντίθετα υποστηριζόμενα από την εκκαλούσα εταιρία με τους συναφείς λόγους έφεσης είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

Περαιτέρω, η εναγομένη εταιρία στις 11.1.2010 υπέβαλε έγκληση προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών δια του τρίτου εναγομένου, πληρεξουσίου προς τούτο σύμφωνα με το πρακτικό Δ.Σ. κατά των διαχειριστών της ιστοσελίδας livemonies.gr μη γνωρίζοντας κατά τον χρόνο εκείνο τα στοιχεία ταυτότητας αυτών και ειδικότερα του ενάγοντος. Στην έγκληση αυτή εξέθετε, μεταξύ άλλων, που δεν αποτελούν αντικείμενο της αγωγής, α) ότι οι εγκαλούμενοι διαχειριστές της ιστοσελίδας καθιστούν παρανόμως προσιτό στο κοινό και παρουσιάζουν σε αυτό με τη μέθοδο streaming (ροής) ιδιαίτερως μεγάλο αριθμό προστατευόμενων μουσικών έργων επιτρέποντας την παράνομη εγγραφή – αναπαραγωγή των έργων. β) Ότι η ιστοσελίδα αποτελεί ένα διαδικτυακό χώρο που περι-

έχει βίντεο και επεισόδια τηλεοπτικών σειρών, τραγουδιών, μουσικών βίντεο-κλιπ και κινηματογραφικών ταινιών. γ) Ότι τα έργα αυτά έχουν προηγουμένως εγγραφεί με τη μέθοδο uploading στην κεντρική μνήμη των servers άλλων ιστοσελίδων. δ) Ότι ο επισκέπτης της ιστοσελίδας, που επιθυμεί να “ανεβάσει” ένα έργο (κινηματογραφική ταινία κλπ), στο διαδίκτυο προκειμένου αυτό να καθίσταται στην συνέχεια προσιτό στους υπόλοιπους επισκέπτες της ιστοσελίδας, ακολουθεί μία συγκεκριμένη διαδικασία μέσω μιας φόρμας υποβολής συνδέσμου, στην οποία καθοδηγείται από τους εγκαλούμενους και η οποία ολοκληρώνεται με την εγγραφή (αναπαραγωγή) του συγκεκριμένου έργου από τον υπολογιστή του χρήστη στην κεντρική μονάδα των servers των ιστοσελίδων. ε) Ότι σε επίσκεψη που πραγματοποίησε η εταιρία στην ιστοσελίδα στις 26.10.2009 διαπίστωσε τη διάθεση τεράστιου αριθμού μουσικών έργων, μεταξύ των οποίων τα αναφερόμενα στην έγκληση. Σε αυτή την έγκληση γινόταν λόγος για τέλεση κακουργηματικής παραβίασης του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας από τους διαχειριστές της ιστοσελίδας, που ενεργούν κατ' επάγγελμα και είναι ιδιαιτέρως επικίνδυνοι. Οι δεύτερος και τρίτος των εναγομένων, υπάλληλοι της πρώτης εναγομένης εταιρίας, κατέθεσαν ενόρκως στις 19.2.2010 στα πλαίσια προκαταρκτικής εξέτασης, με παρόμοιες καταθέσεις, ότι τα έργα είναι αποθηκευμένα στους κεντρικούς διακομιστές (servers) του livemonies.gr και άλλων. Όπως αποδείχθηκε, υπήρχαν την επίδικη περίοδο που έλαβαν χώρα οι αλληλογραφίες των διαδίκων (2008-2010) αμφισβητήσεις και αντικρουόμενες απόψεις ως προς το ζήτημα εάν η παροχή της υπηρεσίας στους χρήστες του διαδικτύου μέσω υπερσυνδέσμου για την αναζήτηση και παρακολούθηση οπτικοακουστικών έργων και ειδικότερα μουσικών έργων, μεταφερόμενοι μετά από επιλογή τους στην αντίστοιχη ιστοσελίδα, όπου υπήρχε ελεύθερη πρόσβαση από τους δημιουργούς, συνιστά παρουσίαση στο κοινό, ώστε να απαιτείται η συναίνεση των δημιουργών με την έγγραφη άδεια της εναγομένης εταιρίας και την καταβολή ανάλογης αμοιβής για τη χρήση των έργων αυτών. Στα πλαίσια αυτά, η εναγομένη, δια των εκπροσώπων της, εκτιμώντας και ερμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις, ακολουθώντας την άποψη, διαμορφωμένη προφανώς και από τους νομικούς συμβούλους της, ότι και η απλή μεταφορά του χρήστη σε άλλους ιστότοπους, κατευθυνόμενου με σχετικές υποδείξεις επιλογής, παρέχοντάς του και τα ανάλογα τεχνικά μέσα, για την παρακολούθηση με τη μέθοδο της ροής προστατευόμενων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας έργων, αποτελεί διάθεση και παρουσίαση στο κοινό μέσω της ιστοσελίδας livemonies.gr, απέστειλε τα πιο πάνω αναφερόμενα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στους αγνώστους σε αυτή διαχειριστές της ιστοσελίδας, προκειμένου να τους ενημερώσει

ότι απαιτείται άδεια της για τη λειτουργία της ιστοσελίδας με τον τρόπο αυτό. Λόγω της μη συμμόρφωσης των διαχειριστών, υπέβαλε την έγκληση, χωρίς να καταγγείλει ψεύδως και εν γνώσει του ψεύδους την τέλεση αξιόποινης πράξης, αλλά θεωρώντας κατά την αξιολογική κρίση των εκπροσώπων της ότι παραβιάζεται το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, ανεξάρτητα από τυχόν παραβίαση εκ μέρους των διαχειριστών των ιστοσελίδων, στις οποίες ο χρήστης κατευθύνεται από τον ενάγοντα. Αυτό προκύπτει και από όλο το κείμενο της έγκλησης, και όχι από τα μεμονωμένα αναφερόμενα στην αγωγή, το οποίο (κείμενο) έχει εγγραφεί στα πλαίσια της εσφαλμένης νομικής εκτίμησης ότι η τοποθέτηση υπερσυνδέσμων στην ιστοσελίδα ταυτίζεται με την άμεση διάθεση του έργου προς τον χρήστη από μια ιστοσελίδα με τη μέθοδο της ροής που γίνεται από άλλη ιστοσελίδα, στην οποία παραπέμπει ο σύνδεσμος και αρκεί για να στοιχειοθετηθεί αυτοουργία ή συνέργεια στα καταμηνυόμενα αδικήματα. Επομένως, υποβάλλοντας την πιο πάνω έγκληση η εναγομένη εταιρία αναζητούσε παροχή έννομης προστασίας κατά των διαχειριστών της ιστοσελίδας, που κατά την νομική εκτίμηση των εκπροσώπων της παραβίαζαν τα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών που εκπροσωπούσε, με τη μέθοδο ροής των έργων από τις άλλες ιστοσελίδες, που για την εναγομένη αποτελούσε νομικά ροή – μετάδοση και από την ιστοσελίδα του ενάγοντος. Δεν επέδειξε, επομένως, εις βάρος του ενάγοντος αδικοπρακτική συμπεριφορά και προσβολή της προσωπικότητάς του με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος, αλλά, διατελούσα στην πεποίθηση παραβατικής συμπεριφοράς του διαχειριστή της ιστοσελίδας, τον οποίον δεν γνώριζε, υπέβαλε την έγκληση αποκλειστικά προς ενάσκηση του δικαιώματός της να ζητήσει έννομη προστασία υπό τη μορφή της ικανοποίησης της ποινικής αξίωσής της και συνεπώς η υποβολή της έγκλησης, ως εκδήλωση δικαιολογημένου ενδιαφέροντος, δεν είναι παράνομη αλλά έγινε με σκοπό να αποδοθεί η ποινική ευθύνη στον, κατά την άποψή της, δράστη τελεσθείσας εις βάρος της άδικης πράξης, που οπωσδήποτε δεν μπορεί να επιτευχθεί με άλλο τρόπο. Τα γεγονότα δε εκτέθηκαν στην έγκληση όπως τα αντιλαμβάνονταν οι εκπρόσωποι της εναγομένης σε σχέση με τον τρόπο λειτουργίας της ιστοσελίδας livemonies.gr. Ενόψει των αμέσως, ως άνω αποδειχθέντων, σε κάθε περίπτωση, αίρεται ο άδικος χαρακτήρας τυχόν δυσφημηστικής ή εξυβριστικής αναφοράς στη μήνυση.

Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι οι δεύτερος και τρίτος των εναγομένων, υπάλληλοι της πρώτης εναγομένης, δεν επέδειξαν αδικοπρακτική συμπεριφορά έναντι του ενάγοντος, όπως αυτή περιγράφεται στην αγωγή. Οι καταθέσεις τους στις 19.2.2010, που προαναφέρθηκαν, είναι συνοπτικές, ασαφείς και δεν αποδείχθηκε ότι οι ίδιοι είχαν γνώση

του τρόπου λειτουργίας της ιστοσελίδας του ενάγοντος, ώστε να καταθέσουν εν γνώσει ψευδή περιστατικά εις βάρος του. Στα πλαίσια της άποψης που ακολουθούσε η εναγομένη εταιρία σχετικά με την παρουσίαση στο κοινό προστατευόμενων έργων με οποιονδήποτε τρόπο, ακόμα και μέσω υπερσυνδέσμου σε άλλες ιστοσελίδες, είχαν και εκείνοι ως υπάλληλοι αυτής την άποψη, ότι η δυνατότητα πρόσβασης και μόνο μέσω της ιστοσελίδας στα μουσικά έργα σε άλλους ιστοτόπους με τη μέθοδο της ροής των έργων σε αυτούς, αποτελεί παρουσίαση στο κοινό και από τον ενάγοντα με την δική του ιστοσελίδα και επομένως ότι η υφίσταται ζημία από την μη καταβολή ανάλογης αμοιβής στους δημιουργούς που εκπροσωπεί. Ακολουθώντας την άποψη αυτή προέβαιναν και σε ανάλογες ενέργειες, όπως η αποστολή των πιο πάνω αναφερόμενων επιστολών από τον δεύτερο εναγόμενο στον διαχειριστή της επίμαχης ιστοσελίδας livemonies.gr. Επομένως, δεν ενήργησαν με δόλο και δεν τέλεσαν την αναφερόμενη στην αγωγή αξιόποινη πράξη της ψευδορκίας ούτε αποδείχθηκε άλλη αδικοπρακτική συμπεριφορά τους εις βάρος του ενάγοντος. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την προσβαλλόμενη απόφαση έκρινε ομοίως και απέρριψε το αιτούμενο κονδύλιο καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ως αβάσιμο κατ' ουσίαν, δεν έσφαλε και τα αντίθετα υποστηριζόμενα από τον ενάγοντα με τους συναφείς λόγους της έφεσης είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

Κατόπιν αυτών, εφόσον δεν υφίσταται άλλος λόγος έφεσης προς έρευνα, πρέπει να απορριφθούν οι κρινόμενες εφέσεις ως αβάσιμες κατ' ουσίαν καθώς και οι πρόσθετες παρεμβάσεις και να διαταχθεί η εισαγωγή του καταβληθέντος παραβόλου των 200 ευρώ σε κάθε έφεση στο δημόσιο ταμείο λόγω της ήττας των εκκαλούντων (άρθ. 495 παρ.4 ΚΠολΔ). Τα δικαστικά έξοδα των εφεσιβλήτων σε κάθε έφεση, για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, πρέπει να επιβληθούν, κατόπιν σχετικού αιτήματος, εις βάρος των εκκαλούντων, ενώ τα δικαστικά έξοδα του καθ' ου οι πρόσθετες παρεμβάσεις πρέπει να επιβληθούν εις βάρος των παρεμβαινόντων (άρθ. 176, 182, 183, 189 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει αντιμωλία των διαδίκων τις: α) από 27.2.2015 (αριθμ. καταθ. 1371/3.3.2015) έφεση του [redacted] β) από 5.10.2015 (αριθμ. καταθ. 5770/6.10.2015) έφεση της εταιρίας [redacted] και γ) τις ασκηθείσες από 11.11.2015 τρεις πρόσθετες παρεμβάσεις

υπέρ της

I. Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την από 27.2.2015 (αριθμ. καταθ. 1371/3.3.2015) έφεση του

Διατάσσει την εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του καταβληθέντος παραβόλου των 200 ευρώ.

Επιβάλλει εις βάρος του εκκαλούντος τα δικαστικά έξοδα των εφεσιβλήτων, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε εξακόσια (600) ευρώ.

II. Δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την από 5.10.2015 (αριθμ. καταθ. 5770/6.10.2015) έφεση της εταιρίας

Διατάσσει την εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του καταβληθέντος παραβόλου των 200 ευρώ.

Επιβάλλει εις βάρος της εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε εξακόσια (600) ευρώ.

III. Απορρίπτει τις από 11.11.2015 τρεις πρόσθετες παρεμβάσεις.

Επιβάλλει εις βάρος των προσθέτως παρεμβαινόντων τη δικαστική δαπάνη του καθ' ου, την οποία προσδιορίζει σε πεντακόσια (500) ευρώ για καθεμία.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 9 Μαρτίου 2017 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 26 Απριλίου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ακριβές αντίγραφο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

εσφωρήθηκε

Για τη νόμιμη σήμανση

Αθήνα 9.6.18Ν. 2017

Ο Γραμματέας